

ΑΛΛΟΤΕ ΚΑΙ ΣΗΜΕΡΑ

Ο ΤΡΟΠΟΣ ΤΗΣ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ

‘Η σημερινή καλλιτεχνία, αν παραβληθῆ με τὴν ἀρχαία, θὰ εὐρεθῆ ὅτι ἔχει ἀφάνταστο διαφορᾶ.

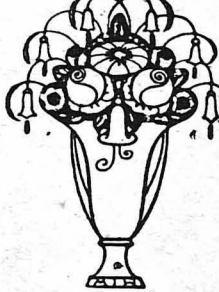
Πρῶτον εἶνε ἀγνωστα τὰ χρώματα ποῦ χρησιμοποιοῦσαν οἱ ἀρχαῖοι, νὰ ἔχουν τέτοια ἀντοχή, καὶ νὰ εἶνε τόσο ἀνεξίτηλα, ὥστε νὰ διατηροῦνται νωπὰ καὶ δροσερὰ.

‘Αλλὰ ἐκτὸς τούτων καὶ ὁ τρόπος τῆς ζωγραφικῆς ἦταν διαφορετικός.

Λένε ὅτι καὶ ὁ Μιχαὴλ Ἀγγελος θελήσας νὰ ζωγραφίσῃ τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν ἐπιστρωμένον, ἐκρέμασεν ἕναν ἄνθρωπον ἀπάνω ὡς ἕναν ἀληθινὸν σταυρὸν καὶ τὸν ἀφῆκεν ἐκεῖ νὰ πεθάνῃ.

‘Ο Gentile Bellini ὁ Βενετὸς ζωγράφος, ποῦ τόσον τὸν τιμοῦσε ὁ Μωάμεθ ὁ ΙΙ, ἐζωγράφισεν γιὰ τὸν μονάρχην αὐτὸν τὴν Ἐπιτομήν τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ.

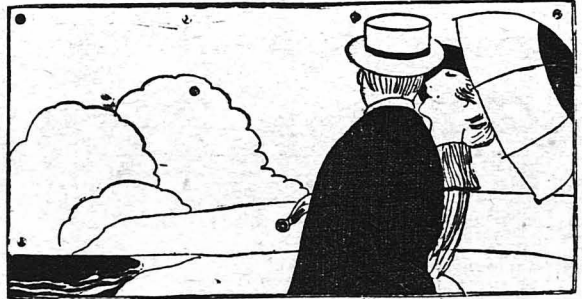
‘Ο Μωάμεθ εὐχαριστήθηκε πολὺ, ἀλλὰ παρατήρησε σὸν καλλιτέχνην ὅτι εἶχε χάσει ἕνα σπουδαῖο λάθος, σὸ δὲ ζήτημα τοῦ κοψίματος τοῦ κεφαλοῦ, πράγματα εἰς τὰ ὁποῖα ὁ Μωάμεθ φαίνεται πὺς ἦταν δόξαλος.

‘Ο ἴδιος δὲ ἔχων νὰ λάβῃ μερικὰ χοήματα ἀπὸ τὸ Δημόσιον, ἔπιασε καὶ ζωγράφισε δωρεὰν στρατηγὸς καὶ διοργανῶν τῶν Στρατιωτικῶν γιὰ νὰ ἐπιτύχῃ τὴν δουλειά του.

Ο Δεκάλογος τῶν Ἰνδῶν

- 1) Ὁδὸ φονεύσεις οὐδὲν ζῶον (Οἱ Ἰνδοὶ δὲν τρώγουν κρέας).
2) Οὐ κλέψεις.
3) Μὴ καταστῆς ἕνοχος ἀναιδείας.
4) Μὴ διὰ τοῦ στόματος ἐπιφέρῃς ἀδικίας.
5) Μὴ πίνῃς θανατὰ πνευματώδη ποτὰ.

ΑΝΑΤΟΛΙΤΙΚΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

ΤΑ ΣΥΝΕΡΓΑ ΤΟΥ ΧΑΤΖΗ-ΑΛΗ

Μὴ φορὰ ὁ Σουλτάνος ἄκουσε ὅτι ζοῦσε σὸ δ βασιλεῖο του ἕνας περίφημος ψεύτης καὶ ἀπατεῶν ἀπὸ τοὺς μεγαλειτέρους, ποῦ γελῶσε ὅλον τὸν κόσμον.

‘Ο Σουλτάνος θέλησε ἀμέσως νὰ τὸν γνωρίσῃ καὶ ἔστειλε νὰ τὸν φωνάξουν σὸ δ παλάτι.

- Ἄκουσε, Χατζῆ, τοῦ εἶπε ὁ βασιλεῦς. Ἐμαθα πὺς εἶσαι μεγάλος κατεργῆς καὶ ὅτι γελᾶς ὅλον τὸν κόσμον.
– Αὐτὸ εἶνε ἀλήθει, ἀπάντησε ὁ Ἀλῆς.
– Τόση ἐμπιστοσύνη ἔχεις σὲν τὴν τέχνη σου;
– Μάλιστα, πολυχρονεμένη Σουλτάνε μου.
– Κῦτταζε τότε νὰ γελῶς καὶ ἔμένα. Πρὸσεξε διως γιὰτι ἀν δὲν τὰ καταφέρῃς θὰ σοῦ πάρω τὸ κεφάλι.
– Νὰ μοῦ τὸ πάρῃς, Μεγαλειότατε.
– Λοιπὸν, εὐπρὸς.
– Ἀδύνατον, ἀφέντη μου. Χθὲς τὸ βράδν μεθύσα καὶ ἔχασα ὅλα μου τὰ σύνεργα.
– Καὶ τὶ σύνεργα σοῦ χρειάζονται;
– Αὐτὸ εἶνε δική μου δουλειά.
– Πόσο κάνουν τὰ σύνεργα σου;
– Ἐκατὸ γρόσια φθάνουν γιὰ νὰ τ’ ἀγοράσω.
– Τότε πάρε τα καὶ σοῦ δίνω μιὰ βδομάδα διορία γιὰ νὰ με γελῶς.
– Ἔννοια σου, Μεγαλειότατε, καὶ δὲν θὰ τὴν γλυτώσῃς.

Πέρασε ἡ βδομάδα καὶ ὁ Χατζῆς δὲν φάνηκε διόλου σὸ δ παλάτι.

- Θὰ σοῦ πάρω τὸ κεφάλι, τοῦ εἶπε. Αὐτῆ εἶνε ἡ συμφωνία μας ἀφοῦ δὲν μπόρεσες νὰ με γελῶς.
– Σουλτάνε μου, ἀπάντησε ὁ Ἀλῆς ἀτάραχα, ἡ συμφωνία μας ἦταν νὰ σὲ γελᾶσω μιὰ φορὰ... Ἴτι ζῆτῃς ἀπὸμένα; Δὲν σοῦ πῆρα ἕκατὸ γρόσια;
– Ὁ Σουλτάνος χτύπησε τὸ κεφάλι του καὶ τοῦ εἶπε νὰ μὴν τὸ πῆ σὲ κανένα.
– Δὲν με μέλλει ποῦ με γέλασες, ἀλλὰ ποῦ δὲν τὸ κατάλαβα. Καὶ τὸν κράτησε σὸ δ παλάτι.

- 6) Μὴ χύνεις μῦρα, ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῆς κορυφῆς τῆς κεφαλῆς σου διασταυρουμένων τριχῶν καὶ οὐδέποτε μὴ ζωγραφίσῃς τὸ σῶμα σου.
7) Μὴ ἀκούῃς ἄσματα. Εἰς οὐδὲν θέαμα νὰ λαμβάνῃς μέρος.
8) Νὰ μὴ κάθεσαι, οὔτε καὶ νὰ κατακλίῃσαι ἐπὶ θηλυοῦ καὶ πλατεῖος διβανίου.
9) Μὴ τρώῃς μετὰ μεσημβριάν.
10) Μὴ κατέχῃς ὡς κτήμα σου χρυσόν, μήτε ἀργυρον, μήτε τί πολῦτιμον.
1) Δὲν βήχουσι ἐπὶ τῶν ἱερῶν βιβλίων, οὔτε λαμβάνουσι ἀναφυκτικόν τι κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν αὐτῶν.
2) Μὴ ποῖτε θόρυβον διὰ τῆς ρινός.
Καὶ νὰ καὶ ἕνα τὸ ὁποῖον νομίζει κανεὶς ὅτι ἐγράφῃ γιὰ τοὺς Ἕλληνας.
2) Μὴ ποῖτε θόρυβον διὰ τῆς ρινός. μὴ πῦετε εἰς καθαρὸν μέρος. Χασομένος βῆλε τὴν περιχειρίδα (μανίκι) τοῦ φορεματός σου, ἀπέναντι τοῦ στόματός σου. Τρώγε ἀθορῆβως. Ποτὲ μὴν ζῆνης τὴν κεφαλῆν.